

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 10/2011-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 20. januára 2011 predbežne prerokoval sťažnosť F. D., Ľ., M. M., P., J. D., Ľ., a A. D., Ľ., zastúpených advokátkou JUDr. L. F., P., vo veci namietaného porušenia ich základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Prešov v konaní vedenom pod sp. zn. 16 C 91/1996 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť F. D., M. M., J. D. a A. D. o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 1. decembra 2010 doručená sťažnosť F. D., Ľ., M. M., P., J. D., Ľ., a A. D., Ľ. (ďalej len „sťažovatelia“), zastúpených advokátkou JUDr. L. F., P., ktorou namietajú porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej

republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Prešov (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 16 C 91/1996.

Sťažovatelia v sťažnosti uviedli, že 28. mája 1996 podala ich právna predchodkyňa M. D., rod. S., žalobu o zaplatenie sumy 1 208 480 Sk (40 144,18 €) s príslušenstvom proti žalovanému D., a. s., P. (ďalej len „žalovaný“). Súdne konanie bolo okresným súdom vedené pod sp. zn. 16 C 91/1996.

Dňa 6. marca 1998 sa stalo vykonateľné uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. K 399/97 o vyhlásení konkurzu na majetok žalovaného. Za správcu konkurznej podstaty bol ustanovený JUDr. M. P., P. Dňa 27. júla 1998 správca konkurznej podstaty kúpnu zmluvou č. 01/98 odpredal všetky parcely vrátane parcely č. 1165/2 pre kupujúceho K., s. r. o., P.

Dňa 22. januára 2004 bolo prerokované dedičstvo po nebohej M. D., rod. S., a následne vydané osvedčenie o dedičstve sp. zn. 26 D 1442/2003. Dedičmi v podiele po 1/4 sa stali deti nebohej – sťažovatelia, ktorí do súdneho konania vstúpili ako právni nástupcovia žalobkyne.

Dňa 7. júla 2005 (t. j. po 6 rokoch od začatia konkurzného konania) bol ukončený konkurz na Krajskom súde v Košiciach. Podľa sťažovateľov *„Došlo k preťahu konkurzného konania o 5 rokov (majetok spoločnosti D., a. s. v likvidácii, bol predaný už v roku 2000).“*

Následne okresný súd uznesením sp. zn. 2 Cb R 2/2006 z 2. marca 2006 poveril advokáta JUDr. A. H. likvidáciou zbytku majetku bývalej akciovej spoločnosti, t. j. žalovaného. Listom z 1. decembra 2006 sťažovatelia požiadali o zaradenie ich pohľadávky do zoznamu veriteľov. Pohľadávku likvidátor odmietol zapísať do zoznamu veriteľov s tým, že ide o likvidáciu zostatku majetku.

Sťažovatelia ďalej v sťažnosti uviedli, že Krajský súd v Košiciach uznesením č. k. K 399/97-122 z 18. decembra 2005 vyhlásil konkurzné konanie za skončené, čo bolo okresnému súdu oznámené 10. júna 2005.

V priebehu rokov 2007 a 2008 sťažovatelia podali dve sťažnosti na prietahy v súdnom konaní, na ktoré predseda okresného súdu „*odpovedal listami, v ktorých konštatuje, že sťažnosť sťažovateľov je dôvodná*“.

Sťažovatelia konštatujú, že „*Súdny spor sp. zn. 16 C 91/1996 bol právoplatne skončený dňa 30. 08 2010 z dôvodu výmazu žalovaného z obchodného registra.*“. K výmazu žalovaného došlo 11. augusta 2008.

Sťažovatelia sa domnievajú, že „*postupom Okresného súdu Prešov, jeho nečinnosťou došlo k porušeniu jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov v konaní zakotveného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd*“, a preto žiadajú, aby ústavný súd pri predbežnom prerokovaní uznesením prijal ich sťažnosť na ďalšie konanie a následne o nej nálezom takto rozhodol:

„1. Základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov upravené v čl. 48 ods. 2 Ústavy SR bolo porušené.

2. Ústavný súd SR priznáva sťažovateľom finančné zadosťučinenie vo výške 12.000,- €, ktoré je Okresný súd Prešov povinný vyplatiť sťažovateľom v lehote 2 mesiacov od právoplatnosti nálezu takto:

- k rukám sťažovateľa v 1. rade sumu 3.000 €

- k rukám sťažovateľa v 2. rade sumu 3.000 €

- k rukám sťažovateľa v 3. rade sumu 3.000 €

- k rukám sťažovateľa v 4. rade sumu 3.000 €

3. Sťažovateľom sa priznáva náhrada trov konania vo výške 480,92 €, ktoré je Okresný súd Prešov povinný uhradiť na účet advokátky JUDr. L. F., so sídlom P., vedený v... do 2 mesiacov od právoplatnosti nálezu Ústavného súdu SR.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané zjavne neoprávnenou osobou, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Sťažovatelia podľa petitu namietajú porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, pričom v texte sťažnosti vyslovujú názor, že v namietanom konaní došlo tiež k porušeniu ich práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“). Ústavný súd v tejto súvislosti v prvom rade považuje za potrebné zdôrazniť, že podľa § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde je viazaný návrhom sťažovateľov, ktorí sú v tomto prípade zastúpení kvalifikovanou právnou zástupkyňou, a preto v danej veci predbežne prerokoval sťažnosť len v rozsahu namietaného porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ktorého vyslovenia sa sťažovatelia domáhajú

v návrhu na rozhodnutie, t. j. v petite sťažnosti. Tvrdenia o porušení iných ustanovení ústavy alebo kvalifikovaných medzinárodných zmlúv (v danom prípade čl. 6 ods. 1 dohovoru), ktoré sťažovatelia uvádzajú v texte sťažnosti mimo petitu, ústavný súd totiž v súlade so svojou doterajšou judikatúrou považuje iba za súčasť ich argumentácie (porovnaj m. m. III. ÚS 149/04, II. ÚS 65/07, IV. ÚS 279/07).

Jednou zo základných podmienok prijatia sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Táto lehota je dvojmesačná a začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom pri opatrení alebo inom zásahu sa počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako podanej oneskorene (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde). V prípade podania sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty neumožňuje zákon o ústavnom súde zmeškanie tejto lehoty odpustiť (pozri napr. IV. ÚS 14/03, I. ÚS 64/03, I. ÚS 188/03).

Sťažovatelia v sťažnosti uvádzajú, že „*Súdny spor sp. zn. 16 C 91/1996 bol právoplatne skončený dňa 30. 08 2010 z dôvodu výmazu žalovaného z obchodného registra.*“. Sťažnosť bola ústavnému súdu doručená 1. decembra 2010, pričom namietané konanie pred okresným súdom bolo podľa tvrdenia sťažovateľov právoplatne skončené 30. augusta 2010, z čoho vyplýva, že sťažnosť bola ústavnému súdu doručená zjavne po uplynutí lehoty uvedenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde.

Na základe tohto zistenia ústavný súd pri predbežnom prerokovaní odmietol sťažnosť sťažovateľov podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu, že bola podaná oneskorene.

Vzhľadom na to, že sťažnosť bola odmietnutá ako celok, ústavný súd sa ďalšími návrhmi sťažovateľov nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 20. januára 2011